

opstaae en fælles Forhandling om, hvorledes Sagen bør ordnes. Der er altsaa aldeles ingen Fare, og jeg seer ikke, hvorfor disse Bønner om for Guds Skyld ikke at lade Sagen komme tilbage til det andet Thing fremkomme med saa stor Styrke. Loven kan meget godt blive sendt tilbage, og Sagen dog uden nogen Vanskelighed blive bragt tilende. Naar jeg nu tænker paa, imod hvilke Vindringsforslag den Art Argumenter ere gjorte gjældende, saa tilstaaer jeg, at det er mig endnu mere frapperende, at man har anvendt dem; thi de ere anvendte ligeoverfor Vindringsforslag, som jeg ikke troer, at det andet Thing kan i mindste Maade føle sig ubehagelig berørt ved. Der er saaledes et Vindringsforslag af den ærede Secretair (Forchhammer), som gaaer ud paa at rette en lille Mangel, som er indkommet, idet man ikke har taget det rette Hensyn til Lovgivningens Aldersbestemmelser. Nu staaer der nemlig i Lovforslaget, at en Lærerinde ikke kan opnaae fast Ansættelse uden efter 2 Aars Tjeneste, og efterat hun har fyldt det 24de Aar. Deraf følger, at en Lærerinde ifølge Lovforslaget, som ikke fordrer Lærerindeexamen, kan blive fast ansat, naar hun er 24 Aar gammel; men der er en anden Bestemmelse, som siger, at man ikke maa tage Lærerindeexamen, førend man er 24 Aar. Altsaa, naar man har taget den og saa efter Examen lader sig ansætte, saa kan man først faae fast Ansættelse, naar man er 26 Aar gammel. Der stilles altsaa et haardere Vilkaar for den, der har taget Examen, end for den, der ikke har taget den. Dette er jo dog en ligefrem Ubillighed, som jeg troer kun er indkommen ved Incurie; men hvorfor skal man da ikke rette den? Den ærede Cultusminister siger: I alle Tilfælde vil Ubilligheden ikke fremkomme; thi man kan tænke sig, at den undgaaes derved, at en Lærerinde, før hun tog Examen, allerede har gjort to Aars Tjeneste. Ja, i dette Tilfælde falder Ubilligheden bort; men der er utallige andre Tilfælde, hvor en Kvinde ikke i Forveien har gjort Tjeneste, men i den Tid har arbejdet for at faae Lærerindeexamen; hvorfor skal man da vedtage Loven i den Form, at hun, naar hun har arbejdet strengt og alvorligt for at faae Examen, som hun ikke maa

faae, før hun er 24 Aar, ikke skal kunne ansættes fast, før hun er 26 Aar, medens Andre, der ikke have underkastet sig Examen, ere blevne ansatte med 24 Aars Alderen. Troer man virkelig, at det vil berede den allermindste Vanskelighed for Sagen, hvis man retter dette, og Loven derefter kommer tilbage til det andet Thing? Det Samme maa jeg sige om det Vindringsforslag, jeg har stillet, det holder sig ganske og aldeles paa det Standpunkt, hvorfra man i det Hele taget er gaaet ud i det andet Thing. Jeg troer, at der vil være stor Sandsynlighed for, at det andet Thing vil tillegne sig det som et heldigt Udtryk af den Tanke, der har herstet der; men hvis det andet Thing ikke vil gaae ind derpaa, og sender Loven tilbage, saa kunne vi endda vedtage den uden denne Forandring. Den ærede Minister sagde, at hvad han havde indvendt mod det af en af Thingets Secretairer stillede Vindringsforslag indeholdt ogsaa en Begrundelse af, hvorfor han maatte modsætte sig mit Vindringsforslag. Jeg tilstaaer, at jeg ikke kunde see, hvorledes de Grunde, der bleve anførte imod det første Vindringsforslag, kunde passe paa det af mig stillede Forslag. So, een Bemærkning kunde passe derpaa, forsaavidt begge gaae ud paa, at Lærerinden kun skal have Bolig, Brændsel og Belysning for en Ugift. Jeg har imidlertid kun sagt, at man i Almindelighed maatte gaae ud fra, at Lærerinden enten var ugift eller dog fra Skolevæsenets Standpunkt maatte betragtes som ugift. Jeg har paa ingen Maade sagt, at der i intet Tilfælde maa ansættes en Lærerinde, som kunde have Andre at sørge for; men det, at en Lærerinde, en Enke eller en Ugift, kan have Andre at sørge for, gjør dog ikke hendes Stilling ligeoverfor Skolevæsenet, naar hun søger Ansættelse, til en anden. Hvad der er det Væsentlige ved mit Forslag er, at det, uden i mindste Maade at røre ved de Gagebestemmelser, der ere vedtagne i det andet Thing, blot ved en Formulering af Bestemmelserne i det Enkelte bortrydder enhver Indflydelse eller Tanke om Indflydelse af oeconomicke Hensyn, naar der i en Commune skal tages en Bestemmelse, om en Lærer eller Lærerinde skal rykke op paa ældeste Gage, idet Bestemmelsen er affattet saaledes, at det for Communen bliver oeco-